

РЕШЕНИЕ

№ 893

гр. Бургас, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ** Гражданско дело
№ 20222120101663 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба на П. Г. П. против „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, с която са предявени главни искове по чл.344, ал.1, т.1 и т.3 и чл. 226, ал. 2, вр. с ал. 3 от КТ и евентуален иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ.

С разпореждане № 3379/21.03.2022 г. производството е оставено без движение, като е предоставен срок на ищеца за отстраняване на нередовностите на исковата молба. На 01.04.2022 г. по делото е постъпила уточняваща молба от ищеца, с която конкретизира периода, за който се претендира обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение и посочва правния интерес от предявяване на иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ.

В законоустановения срок по делото постъпва отговор на исковата молба, в който се твърди, че искът по чл.344, ал.1, т.1 от КТ е погасен по давност. В случай, че съдът не приеме тази теза, се твърди, че исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С определение от съдебно заседание, проведено на 08.06.2022 г., съдът спря производството по взаимно съгласие на страните. По молба на ищеца с определение № 6822/01.12.2022 г. съдът възобнови производството по делото.

В съдебно заседание, проведено на 09.01.2023 г., съдът прекрати производството по предявения от П. Г. П. против „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД осъдителен иск с правно основание чл.226, ал.2, вр. ал.3 от КТ за осъждане на дружеството да заплати на ищеца обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение от деня на прекратяване на трудовото правоотношение до предаването на трудовата книжка, предвид незаконното ѝ задържане, поради оттеглянето му.

В съдебно заседание, проведено на 03.04.2023 г., на основание чл.214, ал.1 от КТ съдът прие изменение на предявения иск за присъждане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа, чрез неговото намаляване от първоначално претендираната сума в размер на 3900 лева на сума в размер на 1625 лева и от първоначално претендирания период от 15.10.2021 г. до 15.04.2022 г. на период от 15.10.2021 г. до 29.12.2021 г., като за разликата прекрати производството поради отказ от иска в тази му част.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковете и моли съда да ги уважи, съобразно направените изменения и уточнения, като присъди на страната сторените от нея разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника оспорва исковете и моли съда да ги отхвърли, като присъди на страната сторените по делото разноски.

Бургаският районен съд, след като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.01.2021 г. е сключен трудов договор № * (за краткост Договора), по силата на който П. Г. П. приема да изпълнява, считано от 13.01.2021 г. или в едноседмичен срок от връчването на екземпляр от Договора, длъжността „шофьор, товарен автомобил международни превози“ с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 650 лева. Договорът е сключен за неопределено време. На 13.01.2021 г. на ищеца е връчена длъжностна характеристика за длъжността, която заема.

На 13.01.2021 г. П. подписва декларация, с която декларира, че при започване на работа при ответника не предоставя трудова книжка, като в декларацията е посочено още, че по тази причина същата не се съхранява в архива на фирмата в периода на продължителност на Договора.

Със Заповед № ***/11.06.2021 г. работодателят командирова П. за периода от 11.06.2021 г., като крайна дата не е посочена, до Австрия, Германия, Франция, Белгия, Люксембург, Холандия, Швеция, България, със задача превоз на стока. Пътуването е следвало да се извърши с товарен автомобил рег. № *** и прикачване на различни ремаркета. В заповедта ищецът е дал съгласието си командировката в ЕО да бъде повече от 30 календарни дни. Той подписва и декларация, с която дава съгласието си по време на командировката зад граница по предоставена от него банкова сметка да му бъдат изплащани авансово командировка, служебен аванс и заплата.

Със Заповед № 3 са дадени обяснения от работодателя относно начина на отчитане на документи при извършване превоз на стока, като П. е получил екземпляр от тази заповед, за което се е подписал.

С покана с изх. № 49/07.10.21 г. адресирана до П. Г. П. на основание чл.193, ал.1 от КТ са поискани от него писмени обяснения в рамките на 3 работни дни за причините, поради които не се явява на работа и не предоставя документ, оправдаващ отсъствието му след напускане на поверения му камион Рено Т с № *** в Австрия на 03.10.2021 г.

По делото е приета като доказателство разпечатка от интернет страницата на куриерска фирма „Спиди“ АД, което дружество притежава индивидуална лицензия за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга № 2-06/28.05.2014 г., съдържаща информация за пратка с номер ***. От нея се установява, че пратката е приета от куриерската фирма на 07.10.2021 г. в гр. Карнобат и пристига в офис на куриера в гр. Бургас на 08.10.2021 г., като на същия ден е предадена на куриер за доставка. Доставката е отбелязана като неуспешна, тъй като получателят отсъства/не вдига. Не е посочен телефон, на който П. е потърсен. На същата дата, 08.10.2021 г., пратката е насочена към офис поради липса на връзка с адресата и е подготвена за предаване на клиент в офис 705 – Бургас – Братя Миладинови, бл. 135. Пратката е в офис на куриерската служба от 08.10.2021 г. до 12.10.2021 г., като на 13.10.2021 г. е подготвена за връщане към подателя, ответник по делото, и на 15.10.2021 г. му е предадена обратно.

На 15.10.2021 г. управителят на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД издава заповед № ***, с която на трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на основание чл. 190, ал. 1, т. 2 и т. 7 от КТ, като за причини са посочени изоставяне на повереното му МПС в Австрия на 03.10.2021 г., неявяване на работа в продължение на два работни дни, задържане на оригинални товарителници /ЧМР/ от международно значение с цел изнудване.

По делото е приета като доказателство разпечатка от интернет страницата на куриерска фирма „Спиди“ АД, съдържаща информация за пратка с номер ***. От нея става ясно, че пратката е приета от куриерската фирма на 15.10.2021 г. в гр. Карнобат и пристига в

офис на куриера в гр. Бургас на 16.10.2021 г., като на същия ден е предадена на куриер за доставка. Доставката е отбелязана като неуспешна поради липса на връзка с адресата. Отново не е посочен телефон, на който П. е потърсен. Същия ден пратката е върната в офис и е подготвена за предаване на клиент в офис 287 – Бургас – Възраждане (жк) Цар Самуил. Пратката е в офис на куриерската служба от 16.10.2021 г. до 20.10.2021 г., като на 21.10.2021 г. е подготвена за връщане към подателя и на 25.10.2021 г. му е предадена обратно.

На 29.12.2021 г. П. сключва нов трудов договор № *** с работодател „****“ ЕООД, ЕИК *****, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 660 лв. и с допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 0,6 % за всяка година трудов стаж. Изпратено е уведомление до НАП съгласно чл. 62, ал. 5 от КТ.

Към дата 07.01.2022 г. липсва отбелязване в системата на НАП, че трудовият договор на ищеца с ответното дружество е прекратен и от коя дата е това прекратяване.

На 23.09.2021 г. П. получава преводно нареждане от ответника в размер на 600 лв. с основание „ФРЗ 08.2021 г. 504,39 лв.“, а в поле още пояснения е добавено и „командировка 95,61 лв.“ На 12.10.2021 г. П. получава преводно нареждане от ответника в размер на 504,39 лв. с основание „ФРЗ 09.2021 504,39“. На 30.09.2021 г. П. получава преводно нареждане от ответника в размер на 500 лв. с основание „командировка“, а в поле още пояснения е добавено и „сл аванс“.

На 20.12.2021 г. в Районна прокуратура – Бургас е входирана жалба подадена от П. П. П. против Г.Т.Т. за извършено престъпление от общ характер по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 НК. С жалбата се иска да бъде образувано наказателно производство срещу Г.Т.Т., ЕГН *****, за извършено престъпление от общ характер, за това, че на 29.12.2021 г. между 9ч и 10ч, при проведен разговор от телефон с неустановена СИМ карта, на телефон със СИМ карта с абонатен номер ***, ползвана от П. Г. П., се заканил с убийство на последния, като употребил изразите „Аз тебе ако не те убия, майка ти дейба“ и „Ще те убия като куче!“.

Месечното брутно трудово възнаграждение, служещо за база за опреД.е на обезщетението по чл.344, ал.1, т.3 от КТ, възлиза на 650 лева.

Така изложената фактическа обстановка съдът прие за доказана въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства (показанията на свидетелите И. Х. и В. Г.), както и от заключението на вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

След прекратяване на производството по осъдителния иск с правно основание чл.226, ал.2, вр. ал.3 от КТ, предявен от ищеца, на разглеждане подлежат в условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.3 от КТ и евентуален иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ.

Сроковете по чл.358 от КТ са давностни, а не преклузивни, поради което съдът следва да се произнесе по възражението на ответника за погасяване на иска за признаване на уволнението за незаконно с решението. Това възражение е неоснователно, като мотивите за това са следните:

Според разпоредбата на чл.358, ал.1, т.2 от КТ исковете, свързани с прекратяване на трудовото правоотношение, се прекратяват в двумесечен срок, който започва да тече от датата на прекратяване на правоотношението – чл.358, ал.2, т.1 от КТ.

В настоящия случай, работодателят се възползва от възможността за връчване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение чрез куриер. При избор на връчване чрез куриер или по пощата, връчването е редовно съгласно разпоредбата на чл. 36 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ).

С оглед разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от приложимите съгласно разпоредбата на чл. 36 от ЗПУ Общи правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети, приети от Комисията за регулиране на съобщенията (за краткост Правилата), когато

при посещението на адреса поради отсъствие на получателя препоръчаната пощенска пратка не може да бъде доставена, в пощенската кутия се оставя писмено служебно известие с покана получателят да се яви за получаване на пратката в пощенската служба в срок, определен от пощенския оператор, не по-кратък от 20 дни, но ненадхвърлящ 30 дни от датата на получаване в пощенската служба за доставяне, като броят на служебните известия е не по-малък от две.

Пощенският оператор удостоверява, че пратката не е доставена на адреса и същата е върната на подателя съгласно изричното указание в чл. 14 от Правилата. В настоящия случай куриерът посещава само веднъж адреса в гр. ***, за да връчи на ищеца заповедта за дисциплинарно уволнение, но след като не го открива, липсва посочване дали оставя служебно известие с покана получателят да се яви за получаване на пратката в офис на куриера и в какъв срок. Такова служебно известие е задължително и е предвидено в т.32 от Общите правила за универсални пощенски услуги на „Спиди“ АД, налични на официалната му интернет страница. Следва да се посочи, че адресатът не е открит на 16.10.2021 г., като само 5 дни по-късно, на 21.10.2021 г., пратката е подготвена за връщане към подателя. От еднократното ненамиране на адресата на адреса, не може да се презюмира недобросъвестност от негова страна да получи пратката. От друга страна, срокът, в който пратката може да се получи от офис на куриера, е изключително кратък и няма доказателства ищецът да е уведомен за този срок.

Ето защо не може да се приеме, че връчването от служителя на „Спиди“ АД е извършено в съответствие с разпоредбите на Правилата и заповедта за прекратяване на трудовия договор е получена надлежно от ищеца на 16.10.2021 г., когато не е открит на адреса от куриера, нито на 21.10.2021 г., когато куриерът приема, че е изтекъл срок за получаването ѝ и следва да се върне на подателя. Допълнителен аргумент за този извод и е обстоятелството, че към дата 07.01.2022 г., когато е изготвена справка за регистрирани трудови договори на ищеца от съдия при БРС (л.45 от делото), трудовият договор на П. с ответника не е отчетен в системата на НАП като прекратен, макар дружеството да има задължение да заяви това прекратяване в седмодневен срок от настъпването на факта – чл.62, ал.3 от КТ. В този смисъл, ответникът не може да узнае, че договорът му с ответника е прекратен, дори и ако положи усилия да установи този факт чрез справка в НАП.

Служебно известен факт на съда е гр. дело № ***/2021 г., образувано по искова молба на дружеството срещу ищеца. Към исковата молба по това дело е приложена заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, като книгата, т.е. и заповедта, са връчени на П. на 20.01.2022 г., поради което от този момент трудовото му правоотношение е прекратено – чл.335, ал.2, т.3 от КТ.

Моментът на налагане на дисциплинарното наказание е този на връчване на заповедта за уволнение – чл. 195, ал. 3 КТ. Към този момент се преценява спазени ли са давностните срокове по чл.358 от КТ. Тъй като исковата молба по настоящото дело е подадена на 18.03.2022 г., т.е. в двумесечния срок, считано от 20.01.2022 г., то искът не е погасен по давност.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ:

Този иск е един и включва всички основания за незаконност на уволнението от процедурно или материалноправно естество.

Според разпоредбата на чл.193, ал.1 от КТ работодателят е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства.

Разпоредбата на чл. 193, ал. 1 КТ е императивна, но съдът не следи служебно за спазването ѝ, без да има оплакване от уволнения работник или служител (в случая такова оплакване се съдържа в исковата молба). Наказанието, наложено без да са поискани обяснения, е незаконно.

Ответникът твърди, че е изпратил на 07.10.2021 г. чрез лицензиран куриер „Спиди“ АД покана до ищеца да даде обяснения за причината, поради която е изоставил автомобила

и не се е явил на работа след 03.10.2021 г., както и защо задържа оригиналните ЧМР, както и документите за направените от него разходи по време на командировката, за които са му превеждани авансови плащания. Видно от доказателствата по делото обаче тази покана не е връчена по надлежния ред на П.. В представената информация за пратка *** (л. 40 от делото) се съдържа отбелязване, че при първо посещение от куриер доставката е неуспешна, тъй като получателят отсъства/не вдига. Липсва посочване дали доставящият служител оставя служебно известие на адреса с покана получателят да се яви за получаване на пратката в офис на куриера и в какъв срок. След като пратката може да бъде потърсена от адресата преди да бъде върната на подателя, то тогава поканата за обяснения ще се счита връчена на работника, съобразно тезата на ответника, на дата 13.10.2021 г., когато писмото се връща на подателя като непотърсено. В самата покана обаче е предоставен срок от 3 работни дни на ищеца да даде обяснения. Следва да се отбележи, че 13.10.2021 г. е ден сряда, поради което срокът изтича на 18.10.2021 г. (ден понеделник). Видно е обаче, че заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е издадена на 15.10.2021 г. преди изтичане на срока за даване на обяснения. Ето защо следва да се приеме, че работодателят е наложил наказание, без да поиска обяснения от работника, поради което само на това основание уволнението е незаконно и искът следва да бъде уважен.

Дори и да се приеме, че обяснения са надлежно поискани от работника, но той е бездействал и не е дал такива, то уволнението е отново незаконно, като мотивите за това са следните:

Дисциплинарното наказание се налага с мотивирана заповед, която трябва да съдържа описание на нарушението, времето на извършването му, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага наказанието – чл. 195, ал. 1 КТ. Неспазването на предписаната от закона форма и съдържание на заповедта води до незаконосъобразност на уволнението. Съдът следи служебно за спазването на чл. 195, ал. 1 КТ, тъй като разпоредбата е императивна.

Видно от съдържанието на заповедта за прекратяване на трудово правоотношение работодателят не е посочил в продължение на кои два работни дни П. не се е явил на работа, нито е посочил на коя дата или в какъв период работникът задържа оригиналите на товарителниците от международно значение с цел изнудване. На следващо място, ако обяснения са поискани само за част от нарушенията, за които е наложено наказанието, законността на уволнението следва да се прецени спрямо тези нарушения, за които изискванията на чл. 193 КТ са изпълнени – Решение № 1431 от 18.10. 2004 г. по гр.д. № 2460/2002 г. III г.о., Решение № 392/22.06.2010 г. по гр.д. № 843/2009 г. IV г.о. ВКС, Решение № 379 от 24.06.2010 г. по гр.д. № 410/2009 г. IV г.о. ВКС. Видно от съдържанието на поканата за даване на писмени обяснения, същата се отнася само „за неявяване на работа и задържане на оригинални ЧМР документи“. Тя не съдържа искане за даване на обяснения за „изоставяне на повереното му МПС в Австрия на 03.10.2021 г.“. В поканата за даване на обяснения е използван изразът „напускане на поверения камион“, което не може да се тълкува еднозначно като самоволно действие, нарушаващо трудовата дисциплина.

Ето защо следва да се приеме, че по отношение на две от описаните в заповедта за уволнение нарушения на трудовата дисциплина липсва посочване на дата или на период на извършването им, а по отношение на третото не са изискани обяснения. Предвид изложеното заповедта за уволнение се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

На следващо място, в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение не е посочено наказанието, което се налага, а само е отразено, че трудовото правоотношение се прекратява. Вярно е, че разпоредбата на чл.190 от КТ предвижда възможност за налагане на наказание „дисциплинарно уволнение“, но това трябва изрично да следва от заповедта. Извън горното, липсва и посочване на основаниято, на което се прекратява трудовото правоотношение поради дисциплинарно уволнение, а именно – чл.330, ал.2, т.6 от КТ.

На последно място, моментът на налагане на дисциплинарното наказание е този на връчване на заповедта за уволнение – чл. 195, ал. 3 КТ. Към този момент се преценява спазен ли е преклузивният срок по чл. 194 КТ. От материалите по делото се установява, че

работодателят е открил нарушенията и нарушителя най-късно на 07.10.2021 г., на която дата изисква обяснения от ищеца. Ако е изтекъл 2-месечният срок от откриване на нарушението, не може да се приложи 1-годишният срок. След като заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е връчена на 20.01.2022 г., то е изтекъл преклузивният срок за налагане на наказание от откриване на нарушенията, поради което заповедта за уволнение е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Ето защо искът се явява основателен и следва да бъде уважен. По делото не се събраха никакви писмени доказателства трудовото правоотношение да е прекратено на основание чл.331, ал.1 от КТ в по-ранен момент, защото трудовият договор се прекратява само писмено – чл.335, ал.1 от КТ.

По иска по чл. 344, ал.1, т.3 от КТ:

След като съдът прие, че трудовото правоотношение е прекратено на 20.01.2022 г., то ищецът ще има право на обезщетение за оставането си без работа поради това уволнение след тази дата. Ето защо след като се претендира обезщетение за периода от 15.10.2021 г. до 29.12.2021 г., то искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Тъй като исковата претенция на ищеца за отмяна на уволнението е уважена, съдът не разглежда евентуално предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ за поправка на основанията за прекратяване на трудовото правоотношение – да бъде вписано прекратяване на основание чл. 331 КТ.

По разноските:

С оглед изхода от спора и двете страни имат правно на разноски.

Ищецът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева по договор за правна защита и съдействие от 07.03.2022 г. Същото е изплатено за „процесуално представителство по гр. дело № 1663/2022 г. по описа на БРС“. В този смисъл, предвид липсата на други уточнения в договора, следва, че за всеки един от предявените четири иска (три главни и един евентуален) ищецът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 175 лева. Аргумент за това е разпоредбата на чл.2, ал.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (за краткост Наредбата), според която възнаграждение се дължи за всеки предявен иск, независимо от формата на съединяване на исковете. Тъй като производството по иска по чл. 226, ал. 2, вр. с ал. 3 от КТ бе прекратено, евентуалният иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ не е разгледан, а искът по чл.344, ал.1, т.3 от КТ бе отхвърлен, то ищецът има право на разноски само в размер на 175 лева, адвокатско възнаграждение.

Ответникът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева по договор за правна защита и съдействие от 29.04.2022 г. Същото е изплатено за „процесуално представителство по гр. дело № 1663/2022 г. по описа на БРС“. В този смисъл, предвид липсата на други уточнения в договора, следва, че за защита по всеки един от предявените четири иска (три главни и един евентуален) ответникът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева. Ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото – чл.78, ал.4 от ГПК. Тъй като производството по иска по чл. 226, ал. 2, вр. с ал. 3 от КТ бе прекратено, евентуалният иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ не е разгледан, а искът по чл.344, ал.1, т.3 от КТ бе отхвърлен, то ответникът има право на разноски само в размер на 400 лева, адвокатско възнаграждение

Искът за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна е неocenяем и съдът определя държавна такса за него в размер на 80 лева. На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда тази сума. В тежест на ответника не следва да се възлага сумата от 500 лева, представляваща възнаграждение за вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза, изплатено от бюджета на съда, тъй като това доказателство е поискано от ищеца за доказване на иска по чл.344, ал.1, т.3 от КТ, който бе отхвърлен от съда.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно и **ОТМЕНЯ** уволнението на П. Г. П., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, извършено със заповед № ***/15.10.2021 г. на управител на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК 200910615, със седалище и адрес на управление гр. Карнобат, ул. Господин Нанев, № 3, връчена на П. на 20.01.2022 г., с която на основание чл.190, т.2 и т.7 от КТ е прекратено трудовото му правоотношение.

ОТХВЪРЛЯ предявения от П. Г. П., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, против „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК 200910615, със седалище и адрес на управление гр. Карнобат, ул. Господин Нанев, № 3, осъдителен иск за сумата от 1625 (хиляда шестстотин двадесет и пет) лева, представляваща обезщетение за времето от 15.10.2021 г. до 29.12.2021 г., през което е останал без работа поради незаконното уволнение със заповед № ***/15.10.2021 г. на управител на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК 200910615, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба 18.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК 200910615, със седалище и адрес на управление гр. Карнобат, ул. Господин Нанев, № 3, да заплати на П. Г. П., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, сумата от 175 (сто седемдесет и пет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА П. Г. П., ЕГН – *****, с адрес гр. ***, да заплати на „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК 200910615, със седалище и адрес на управление гр. Карнобат, ул. Господин Нанев, № 3, сумата от 400 (четиристотин) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА „ГЕРМАН-ГТ“ ЕООД, ЕИК 200910615, със седалище и адрес на управление гр. Карнобат, ул. Господин Нанев, № 3, да заплати по сметка на Бургаския районен съд сумата от 80 (осемдесет) лева, дължима държавна такса за уважения иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____